

Titel: Kapitel XXIV.

Citation: "Kapitel XXIV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e10682/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 297.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gærningen og Rævnningernes Svar paa disse er erklæret skyldig, affiger den Frihedsdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Rævnningernes Erklæring lyder paa, affiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gærningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der saaledes bliver Spørgsmaal om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Rævnningserklæringen intet har afgjort, blive de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmaal først at forelægge Rævnningerne.

§ 298.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet paa Rævnningernes Erklæring, indskrænke Domsgrundene sig til den fornødne Henvisning til denne. Iøvrigt finder Bestemmelsen i andet Stykke af nedenstaaende § 301 tilsvarende Anvendelse. Domsfældes Tiltalte, skalle de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse.

Kapitel XXIV.

Særlige Bestemmelser om Domsforhandling uden Rævninger.

§ 299.

Reglen i § 258, første Stykke, § 269 første Punktum og §§ 272 til 274 finde med de fornødne Væmpelser Anvendelse paa Domsforhandling for Landsret uden Rævninger.

Parternes Udtalelser efter endt Bevisførelse omfatte alle Spørgsmaal, som skalle afgøres ved Dommen, uden nogen Deling. Dog kan Rettens Formand beslutte, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres; i saa Fald finde

Reglerne i Slutningsfætningen af § 274 og i § 296 tilsvarende Anvendelse.

§ 300.

Efter at Parterne have haft Afgang til at udtale sig, optages Sagen til Dom.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, findes fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der først om Straf- forhøjelses- eller Strafnedsettelsesgrunde, blive de Dommeres Stemmer, som have erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men ere forblevne i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 301.

Domfældes Tiltalte, skulle i Domsgrundene de Omstændigheder nøjagtigt angives, der som beviste lægges til Grund for Domfældelsen, og det eller de Lovbud anføres, som bringes i Anvendelse.

Frihendes Tiltalte, skulle de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres.

Har Forhandlingen rejst Spørgsmaal om Tilstedeværelsen eller Ikke-Tilstedeværelsen af nogen Omstændighed, som efter den Opfattelse, Retten har lagt til Grund for Sagens Afgørelse, ikke faar nogen Betydning for denne, bør der dog som Regel, naar det stønnes, at der i Tilfælde af Anke vil kunne blive tillagt den paagældende Omstændighed Betydning af Højesteret, i Domsgrundene optages en Udtalelse om, hvorvidt Retten anser den bevist eller ikke.

Femte Afsnit.

**Tiltale og Domsforhandling ved
Underret.**

Kapitel XXV.

**Tiltale og Domsforhandling for Underret i
Sager, som paatales af Overanklageren.**

§ 302.

Har Sigtede under Forundersøgelse inden Retten afgivet en uforbeholden Tilståelse, hvis Rigtighed bekræftes ved de i øvrigt foreliggende Oplysninger, kan Sagen, naar Sigtede og, hvis han ikke er personlig myndig, hans Værge samtykker heri, og Politimesteren, efter at der er givet ham Lejlighed til at gøre sig bekendt med det under Sagen fremkomne, erklærer sig enig deri, uden Udfærdigelse af Anklageskrift straks fremnes til Dom ved den Ret, hvor Forundersøgelse har fundet Sted. Forinden Dom affiges, skal det til Retsbogen betydes Tiltalte, hvad der er Tiltalens Genstand, og Lejlighed gives ham til at fremføre, hvad han maatte have at anføre til sit Forsvar. Findes yderligere Oplysninger at burde fremstilles, sker dette overensstemmende med Reglerne i Kapitel XX, og Lejlighed gives Tiltalte til at ytre sig over det saaledes fremkomne; Bestikkelse af Forsvarer finder ikke Sted. Indtil Dom er affagt, kan Dommeren, dersom han finder, at nogen af de i § 211, første Stykke, angivne Forudsætninger er til Stede, eller at nogen foreliggende Omstændighed gør det betænkeligt at paadømme Sagen uden formelig